

Patriarhul: Biserica a sprijinit cultivarea conștiinței naționale, mai ales în Transilvania, Basarabia și Bucovina

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis miercuri că Biserica Ortodoxă Română a contribuit intens la Marea Unire a românilor într-un stat național unitar.

Cuvântul din acest an reia ideile dintr-o alocuțiune pe care Patriarhul României a susținut-o la Academia Română într-o sesiune solemnă dedicată Zilei Naționale, în data de 27 noiembrie 2015.

„Astăzi, toți cetățenii României, toate instituțiile statului și toate cultele religioase avem datoria să păstrăm și să cultivăm darul unității naționale ca fiind un simbol al demnității poporului român, obținut cu multe jertfe de vieți omenești și multe eforturi spirituale și materiale, spre binele României și bucuria românilor de pretutindeni”, transmite Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a oficiat miercuri și slujba de Te Deum la Catedrala Patriarhală din Capitală, pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru paza și ajutorul pe care le dăruiește românilor de pretutindeni și țării noastre.

Cuvânt integral:

Biserica poporului român a contribuit intens la Marea Unire a acestuia într-un stat unitar

Realizarea unității naționale de la 1 decembrie 1918 a fost posibilă și cu aportul Bisericii Ortodoxe Române, care a sprijinit Marea Unire a tuturor provinciilor românești într-un stat român unitar, Biserica fiind împreună cu poporul în toate eforturile sale de cultivare a conștiinței naționale și de afirmare a dorinței de unitate națională, în toate provinciile românești, dar mai ales în Transilvania, Basarabia și Bucovina.

Prin rugăciune, prin cuvânt rostit, prin cărți tipărite, prin prezența personală și fapta concretă a slujitorilor ei, Biserica a fost activă în lucrarea de unire, implicându-se în realizarea acestui ideal prin ierarhi cărturari, preoți și diaconi patrioți,

profesori de teologie și studenți în teologie, aceștia având talent oratoric, putere de convingere și de mobilizare, dar și prin călugări sau călugărițe care au îngrijit soldații răniți, prin mănăstiri și parohii care au organizat colecte de bani și de alimente, toți împreună încurajând moral și ajutând material pe luptătorii români pentru libertate și unitate națională.

În timpul Războiului din perioada 1916-1918, mai mult de 250 de preoți ortodocși români au însoțit trupele armatei române pe câmpurile de luptă în calitate de confesori militari. Unii dintre ei au murit pe front, alții au fost luați prizonieri și deportați. Peste 200 de călugări și călugărițe au activat ca infirmieri în diferite spitale de campanie sau pe front, unii murind la datorie, din cauza tifosului exantematic. Sute de preoți au fost anchetați, jefuiți sau alungați din parohiile lor de către inamic, alții au murit împușcați în teritoriile ocupate de trupele germane. În Transilvania, 150 de preoți au fost aruncați în închisorile maghiare, unii fiind condamnați la moarte sau la ani grei de închisoare. Alți peste 200 de preoți au fost deportați în vestul Ungariei, în județul Șopron, unde au trăit în condiții inumane până la eliberarea lor în 1919 de către trupele române [1].

În ceea ce privește evenimentul însuși al Marii Uniri de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, între cei 1228 de delegați oficiali din Adunarea Națională Constituantă au fost și mulți slujitori ai Bisericii. Cele două Biserici românești din Transilvania (ortodoxă și greco-catolică) au fost reprezentate la Alba Iulia prin cinci episcopi, patru vicari, zece delegați ai consistoriilor (consiliilor eparhiale) ortodoxe și ai capitulilor greco-catolice, 129 de protopopi, câte un reprezentant al institutelor teologice-pedagogice și câte doi reprezentanți ai studenților teologi, la care se adaugă numeroși alți preoți sosiți în fruntea păstoriiților lor, veniți să pecetluiască dorința de veacuri a strămoșilor români de a trăi neasupriți, într-o singură țară. În Marele Sfat al națiunii române, ca și în Consiliul Dirigent, au fost aleși, de asemenea și slujitori ai Bisericii, iar episcopul ortodox român de Caransebeș, Miron Cristea, viitorul Mitropolit Primat (1919) și apoi Patriarh al României Mari (1925), și episcopul greco-catolic de Gherla, Iuliu Hossu, au fost aleși în delegația de patru persoane care a prezentat Actul Unirii Regelui Ferdinand, la București.

Acum, la aniversarea a 104 ani de la Marea Unire din 1 decembrie 1918, dorim să exprimăm omagiul și recunoștința cuvenite tuturor făuritorilor actului măreț al istoriei noastre pentru care au luptat moșii și strămoșii noștri, știind că unirea tuturor provinciilor românești într-un stat român unitar a fost încoronarea multor eforturi jertfelnice, spirituale și materiale, de afirmare a conștiinței naționale și a dorinței de unitate națională.

Pentru toate binefacerile Marii Unirii, aducem astăzi mulțumire lui Dumnezeu Cel

preaslăvit în Sfânta Treime și pomenim cu recunoștință pe toți eroii români care s-au jertfit pentru libertatea, unitatea și demnitatea poporului român. Este semnificativ faptul că Sfânta Treime este hramul catedralelor din marile orașe transilvănene care au militat pentru Unire: Sibiu, Blaj, Alba-Iulia și Arad, deoarece Sfânta Treime devenise simbolul dorinței de unitate într-un singur stat al celor trei mari provincii românești: Țara Românească, Moldova și Transilvania.

Astăzi, toți cetățenii României, toate instituțiile statului și toate cultele religioase avem datoria să păstrăm și să cultivăm darul unității naționale ca fiind un simbol al demnității poporului român, obținut cu multe jertfe de vieți omenești și multe eforturi spirituale și materiale, spre binele României și bucuria românilor de pretutindeni.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Note

[1] Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Membru corespondent al Academiei Române, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, ediția a-III-a revăzută, editura BASILICA, București, 2013, p. 471-473.

Foto credit: Ziarul Lumina / Mihnea Păduraru

basilica.ro